

## ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

### — Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΣ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἐσχάτως εἰς τινὰ σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδύσεως βαρῶς κατέπεσεν ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης κατὰ μαθητῶν ἀμελῶν, ἀτιθάσσων καὶ ἀπειθαρχητῶν.

Παρήλθον πλέον αἱ ἀνώμαλοι περιστάσεις, καθ' ἃς ἀφειδῶς ἠσκειτο ἡ ἐπιείκεια, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ὀμκλῆς λειτουργίας τῶν σχολείων ἐν οἷς πρέπει νὰ διαλάμψη ἡ δικαιοσύνη, σκεδουζομένη ὡμως πάντοτε μετὰ τῆς λελογισμένης ἐπιεικείας. Πᾶσα ἀλόγιτος ἐπιείκεια, ἥτις ἀποθρασύνει τοὺς νεαροὺς τροφίμους καὶ ἥτις τὴν κοινωνίαν ἐκφαυλίζει, πρέπει νὰ τεθῆ ἐκ ποδῶν ἀπὸ τὰ σχολεῖα, ἐξαίρετα εἰς τὸ ὕψος τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς.

Πρῶτοι οἱ καθηγηταί, οἱ ταχθέντες χειραγωγοὶ τῆς νεότητος καὶ ἀναμορφωταί τῆς κοινωνίας, πρέπει νὰ ἐνστερνιασθῶν τὸ γραφικὸν ἐκεῖνο λόγιον «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς».



### — ΔΙΔΑΓΜΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

«Τὰ ξέρω ἐγὼ αὐτὰ, καὶ δὲν πιστεύω τίποτε» ἦσαν τὰ λόγια τῶν δολοφόνου Μπασάκου πρὸς τὸν ἱερέα πνευματικὸν τὸν παροτρύνοντα αὐτὸν εἰς ἐξομολόγησιν καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Ἡ φαυλότης τοῦ βίου του ἐγέννησε τὴν ἀπιστίαν καὶ αὐτὴ παρήγαγε τὸ φρικαλέον ἐγκλημα τῆς Μαλακάσσης. Οἰκτρὸν, ἀλλὰ καὶ ὀδυνηρὸν ὑπῆρξε τὸ τέλος τοῦ ἄφρονος ἐκείνου νεανίου, ὅστις μάλιστα ἔσχε τὴν τιμὴν, εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης του, νὰ συνοδευθῆ καὶ ἀπὸ πολλὰς γυναῖκας τοῦ ἑλαφροῦ κόσμου!

Πάντες, κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ νεανία, οἱ διατελοῦντες ὑπὸ τὸν ὀστρον τῆς νεότητος, ἄς σωφρονισθῶν καὶ ἄς παρορμηθῶν αὐτοί, τούναντιον, εἰς ἔργα κοινωνικῆς ὠφελείας, τὰ ὁποῖα εἶνε πρόξενα αἰωνίου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης.



### — ΜΕΤΡΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ

Τὸ ὅτι νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ὑψίστου ἡ γυνὴ **ΓΥΜΝΗ**, οὐδὲν τὸ δικαιολογητικὸν φέρει. Τὸ μόνον βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ τοικυτὴ ἐμφάνισις τὴν παρουσάζει ὄχι μόνον ἀσεβῆ ἀλλὰ καὶ ἀναιδεστάτη. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἀπαγορευθῆ ἡ εἴσοδος εἰς τὰς Ἐκκλησίας εἰς τὰς **ΤΟΙΑΥΤΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΑΣ**!! Μετὸ μέτρον τοῦτο μὴ φοβηθῆτε ὅτι θὰ φανῆτε ὀπισθοδρομικοὶ· διότι τὸ μέτρον τοῦτο ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἐν **Παρισίοις** καὶ ἰδοὺ κατὰ ποῖον τρόπον. Εἰς τὴν θύραν τῆς Ἐκκλησίας ἴσταται ὁ ἐκκλησιαάρχης φέρων πολλὰς χειρίδας καὶ ὅταν ἐμπανισθῆ καμμία γυμνή, τὴν σταματᾷ, τῆς ἐπιβάλλει νὰ περιβληθῆ τὰς χειρίδας καὶ τότε τῆς ἐπιτρέπῃ νὰ εἰσέλθῃ. Ἀλλὰ σπανίως ἐφαρμόζεται τὸ τοιοῦτον ἐν Εὐρώπῃ, διότι αἱ χριστιαναὶ εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἔχουσι τοὐλάχιστον τὸ **αἰσθημα τοῦ σεβασμοῦ** καὶ διὰ τοῦτο ἡ δὲν μεταβαίνουσι εἰς Ἐκκλησίαν ἢ ἐὰν ἀποφασίσωσι νὰ μεταβῶσι μεταβαίνουσι καθὼς πρέπει. Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν χάριν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐφήρμοσε τὸ ἐξῆς μέτρον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Ἰωσήφ. Ὁ κλητῆρ τῆς Ἐπισκοπῆς ἴσταται πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἄνω ναοῦ καὶ ὅταν ἐμπανισθῆ καμμία μετὰ προκλητικὴν ἀμφίεσιν διὰ τῆς ῥάβδου του τῆς φράσσει τὴν εἴσοδον ἐὰν δὲ ἐπιμείνῃ ἡ γυμνὴ γυνὴ, τότε ἡ ῥάβδος τοῦ γέροντος ὑψοῦται καὶ..... Τώρα σεῖς ἀπὸ

τὰ δύο ταῦτα μέτρα ἐκλέξατε τὸ ἀποτελεσματικώτερον.



### — ΚΑΙ Ο ΨΥΧΑΡΗΣ ΟΜΟΛΟΓΕΙ;

Ὁ γνωστὸς κ. Ἰωάννης Ψυχάρης ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ «Ἐλευθέρου Ἰτύου» διακηρύττει λέγων: «**Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1888 διεκήρυξα διὰ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ θίξῃ τὴν θρησκείαν, τὴν πατρίδα καὶ τὴν οἰκογένειαν δηλ. τὰς ἐθνικὰς μας παραδόσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν δύναμιν τῆς φυλῆς μας. Καὶ λυποῦμαι διότι τώρα τελευταίως εὐρέθησαν δημοτικισταὶ ἀναμίξαντες τὴν γλωσσικὴν μεταρρύθμισιν μετὰ τὸν κομμουνισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ὠδηγοῦσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Καταστροφὴν.**

Νομίζομεν ὅτι εἶναι περιττὰ τὰ σχόλια.



### — Ο ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ «ΖΩΗΣ»

Ὅτι ὑπάρχουσι δημοτικιστὰὶ κομμουνίζοντες εἶναι πλέον βέβαιον. Κατὰ τῶν τοιούτων ἀναιροπέων τῆς Θρησκείας, τῆς Πατρίδος, τῆς Οἰκογενείας, διεξάγει πρὸ πολλοῦ ἱερὸν καὶ εὐγενὴ ἀγῶνα τὸ περισπούδαστον θρησκευτικὸν περιοδικὸν ἡ «**Ζωὴ**». Τὴν μελέτην τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ εἰδικῶς τὰ κατὰ τῶν κομμουνιζόντων δημοτικιστῶν ἄρθρα συνιστῶμεν ἐνθέριως.



### — Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΜΕΘΕΤΗΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Διδασκαλεῖον Θελέων καὶ κατὰ τοὺς δύο διενεργηθέντας διαγωνισμοὺς ἐπρώτευσεν ἡ μαθητρία **Συνούρη** ἥτις πλὴν τῶν φυσικῶν πνευματικῶν της χαρισμάτων, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀναγνώσῃ καὶ θρησκευτικὰ βιβλία, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ θρησκευτικὴ μελέτη κατώρθωσε νὰ ἰσχυροποιήσῃ ἐντὸς τῆς πεποθῆσεως ἐπὶ τῶν ὁσίων, ὡς ἐπὶ θεμελίον ἡδυνήθη νὰ κτίσῃ τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα τοῦ πνευματικοῦ προβλήμα, ἰὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦσι ἐκάστοτε τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ τοῦτο ἐν τεμῆριον τῆς ἐπιδράσεως τῆς θρησκευτικῆς μελέτης, ἥτις δυστυχῶς σήμερον, ἐν Ἑλλάδι κυρίως ἔχει παραμεληθῆ παρὰ τῶν γυναικείω κόσμῳ. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν σήμερον ὅτι ἐν τῷ ἡ γυνὴ μελετᾷ, μελετᾷ, μελετᾷ, εὐρίσκειται εἰς τοιοῦτον ἀπελπιστικὸν σημεῖον διανοητικόν, ὥστε, ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ συγγραφήσῃ κατὰ τὴν ὑψηλὴν ἀλλὰ καὶ παρουσιάζεται μόνον ὡς κύμβαλον ἀλαλάζον, καὶ ἔστιν ὅτε ὡς παραλογιζόμενον ὄν. Ἀλλὰ τί ἄλλο περιμένετε ἀπὸ τὴν σημερινὴν γυναῖκα, ἥτις ἄλλο ἐντροφίμα πνευματικὸν δὲν ἔχει, εἰ μὴ τὸ μυθιστόρημα! καὶ τί μυθιστόρημα!!

### ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐντὸς ὀλίγου θέλουσιν τυπωθῆ **ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ** καὶ **ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ** εἰς τὸν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν ἐξ ἀνεκδότων χειρογράφων εὐρισκομένων εἰς Ἁγιον Ὀρος (Σκήτη Ἁγίου Παύλου) εὐγενῶς προσφερθέντων ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἀγιογράφου Ἀνδρέου Μοναχοῦ ὅστις ἀνέλαβε καὶ μεγάλην εἰκόνα τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου νὰ δωρήσῃ εἰς τὴν Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν.

Ἐκτὸς τοῦτου ὑπάρχουν καὶ ἄλλα χειρόγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὸν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν ἄτινα σὺν Θεῷ θὰ τυπωθῶν ἀργότερον. Περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τῶν τοιούτων ἐκδόσεων διὰ τὸν Πολιοῦχον μας,